

811A 6.

Gods Barm og quodlibetske Mord!

Om: Naser

fra af minn. Borgjagrow har tak
 om Noga, nu aendnu om Gulah, og
 nu kendin har gaant nu middelmij.
 Jeg folger ind i det for gænge og
 taler om Noga, som skalde med
 Noga ~~og ind i den~~ om Gulah: nu
 Noga skal med opværdne for min
 Tæn. → Minu - Gør sig i det
 mindst nu i forfølgning af det
 kendt gav og findt Noga andet at tale
 om? ~~da~~ da med dig, gode Barm!
 og 4. Nogen fandt at for, at fremme,
 faalidat det med sig selv og indretteden
 om, dog er midløstigh tok for nu
 taler i 5 minutter.

Stændt du mindst deraf det
 unuordelige Ergener om Naser uag-
 telig nu af den der syllent nu blyde
 "lig sloen." ~~da~~ Jeg var ind i den for blot
 all den gjen nu med det stor ejendel,
~~ikke gæm at den er at ubegribet~~
~~at den i Skrift og taler for for det~~
 datter gjen jo nu om Ergener det, T
 minu jeg har foruventlig hvesjen gaver, at
 den i Skrift og taler uigden nu for.
 "det uendret for for den den anden
 Dren, ja at den, saa at sig, for for det
 at det at nyresuften ~~at~~ hla ~~Ergener~~ Naser.
 Noga uendret for indværdne, den
 fandt og sig til det. → Stændt du for for

Tæn ikke den blyde
 for, for sig nu

Tæn ikke, at man
 altid bærer i Søren
 nu kendt den det
 "markning,"

sig ind i vordtommend sig, soa sigs han
al hannu sin nosu allertogelid. - goarr man
glig af al goda, man fæddr övskult sig, soa
goarr det far nosu forbi. - blemm man
þrættuk af for vogul, man fæddr ^{gort} vogl rætt
þrættuk, soa foarr man ut rley ömrr
nosu nerr nu nosustjorn. - Lound
man ~~af~~ af nosu id af færr, da
þlignr man ind nosu og brigg þrætt.
budrogrs man i sin forvæling, da
foarr man nu lang nosu. - þann,
err goarr fram inda vogul nerr þjor-
merd, sigs al löb af nosu. -
narrs nerr budrogrs nogu af nu
aendur, da sigs han al beinn þrættuk
af nosu. - al þrættuk for vogul,
gæddr al þættu hann vogul i nosu. -
bevarr man nu þor i for dan, err
vil goar ind, da sigs man al þættu
þættu i for goar nosu. - þu nison
man ind gæddr, al man forogtr nosu
al munnur þu, da gæddr det, al man
gior nosu al hann. - Err þann nison
sig þætt, sigs al þættu nosu i þjornak.
þættu man forogtr, da þættu man
nosu. - Err naan nogu for affættu
og þjornak id, da sigs han al man þættu
our nosu. - Err þann hann og þættu dan
nerr þjornak þættu, sigs al hann nu
god af nosu. - Err man al nu þættu
þættu þættu þættu, da gæddr det, al man
err hann liget og i nosu. - Err

ving, den yndvolden Lijfde God os, siger
at Hvide os i Nofue. — Man siger
at foan nu Nofu, naar man bliver
inaktfab, at fongu und Nofue,
naar man er uermodig, og at
fana Bruu i Nofue, naar man
ikke lader sig goen yod. — Hmad den
tagre bokh for at Befiddrom for den
yod, siger at tagre bokh lign for fave
Nofu. — Et udbredt for uogel, fader,
at folke fane nu Nofue yod. — Naar
nu uedrogimur fatter sig og ued sin
Borromand, siger fane at fyller fane
yod Nofue. — Den iforftandede
kader Nofue, og Nofue kader
et god, man, froufor aedre, lath
og furel rofoedre. — Naar en
Fraufkemand nie fortalen, at re profan
ikke to's lath sig fou, da fign fane, at
fane ikke to's nife fin Nofu; og
Lijfderom fign, at fane fane Nofu
Nofue om yodene profan, —
~~g~~ fane fane
uonm.

Gjg nie ikke lath min frouer
nu fane fadameu talromadre; adde
aufokt uon nu uok drof; og da den
fendte om bingrege i uange fongtellig
dyrog, fane nu min uduing fiedkome
Bromie, neemtal gjg Hol brogr ut froude
Drofyrog — gjvok lign fane bead, fane at
den fone Nofu tie ut aufigh. —

+ Lutter med gylde,

2. Dagen
~~for~~ Gud jeg gründer you at ud-
fænde darsoguer tie iduus udvdræ-
fæ, man saa aluendelig for vort
nosse; men jeg god ikke medel saa st-
dig al fænde der. - Jeg vil nu dog uenst
fællig you gründer vort til. - Hæ, jeg
endfymogel, at fællig dæu og ra vort
nosse og kan skjæle; ikkæ, tæuend
mie jeg søg at skjæle dæuend mie
fællig dæu med fællig dæu fællig dæu.

1. nosse er i aluendelig dæu vort
fæuend dæu af det uenstfællig
Ergræn; jeg sig i aluendelig, tie
man god fæuend you, at dæu idæu-
tidra vort fæuend fæuend fæuend
fæuend fæuend fæuend fæuend fæuend.

2. nosse er ligesom et bryd, hvor man
kan se misten erig, som fæuend in-
dæu i mæuend fæuend fæuend er
fæuend, vort man er fæuend fæuend
vort ~~man~~ dæu fæuend fæuend, som
man er dæu. - vort man er
vort fæuend nosse fæuend og fæuend,
og vort man er fæuend, vort
er id og iud, af fæuend.

3. nosse er den ergræn dæu, som
lutter med dæu dæu fæuend. - Hæ, man
og, fæuend, vort vort med fæuend kan
man mul vort dæu at dæu ikkæ fæuend
vort vort dæu fæuend af fæuend
og vort; man fæuend i dæu

bedjend, i dal uindha mig bedjend,
dyroq gar noth ^{gult og} dal sateru namu,
nu du, foru dan den drolu uer
kobbun og korbak, baggu, ^{foru} ~~foru~~
dan slem, monogratuon i mot quod
"libet. ~

inquit mar du vidud at figu lie
Oyljowung om nosus ^{stigtigt} ~~stigtigt~~ god
mnuuastu sone for Dyr; ueru fig gar
aluruu monu medlostig uod; fig me
drufor i al kortud blal telozgu fol-
"quedu: nosun ur Dyruent flomdu
Endru; dan ur drus Foueyast og
duu figu duu gmad foidu ur ur duu
Haudelig. - Hauduue nosu foru storn
Kavastuon uynuuru afredas Drobun
duu endru Hauduuru guu lie dal
Haud, uduu smilluk gar kudu mau-
"sueogtu. - Dyrurud kognuoniu fluedu
korthoedu, drufou dr idlu garu
nosu. - Gu nosu, garuk ufor-
"fueh, gar stigtuk fignu fra drus
"enouru, mnuuon fra drus Hedru,
ga brogh guu Eaudu i Amig og monu
aarsag lie floru au suedu Do. ~
man gar quok fig uueogu uer at uer
"idlu nosu i forstjellige drag; grolu
og Houuon, gogu og mnuuon-
"foru, og guu uuar mnuu ^{floru} ~~floru~~
stigtu ueridig. ~ Namu, og fig uerfor idlu

Frøstene af Dijkstra Gudstjeneste; uera
det med mig, al nu sændt hosu er
et aabent Aabefalings Brev.
Ejendelig du er for du, fullem
for, for med for tiden, Hi det bli-
"mer dog nok vel gnaad fraustjenesten
yoastorm, al nu for hosu for den.
"mer iulub Ousigt.

Gods bønned og quodlibetiske
moud! jeg ~~er for dig~~ har nu og
afjædt min pligt som alen, og
jeg er stolte af at gøre gaaet, al
mindre nu af ~~for dig~~, Hi du
som nok, al du alen gøre for
nu lang hosu.

X